

هجوم وحشیانه نیروهای امنیتی

و بازداشت تظاهرکنندگان حزب همبستگی را

شدیدا محکوم می‌کنیم!

به تاریخ ۱۲ ثور ۱۳۹۲، در تقیچ سیاهروز های هشت و هفت ثور، حزب همبستگی افغانستان راهپیمایی وسیعی را در شهر کابل سازمان داده بود. هرچند این اکسیون قرار بود به تاریخ هشتم ثور صورت گیرد، اما دولت اجازه تظاهرات در این روز را نداد.

سال گذشته تظاهرات مشابه حزب ما در محکومیت روزهای شوم هشت و هفت ثور، آتش به جان جنایتکاران حاکم انداخت و با موجی از فشارها و قید و بند حکومت، پارلمان و نهاد های عدلی و قضایی مواجه گردیدیم و حتی برای تعلیق رسمیت حزب ما تلاش صورت گرفت.

اما امسال نیروهای امنیتی با حکم مستقیم ارگ نشینان با توسل به زور و اعمال پلیسی کوشیدند جلو این مظاهره تاریخی را بگیرند و به بهانه های شیادانه و با انداختن فضای وحشت می کوشیدند به هر شکل شده مانع مظاهره گردند. کارمندان امنیت ملی، هشت تن از تظاهرکنندگان و از جمله سخنران تظاهرات را بطور غیرقانونی بازداشت نموده مورد لت و کوب وحشیانه قرار دادند که سه تن از اینان هنوز در بند اند و از وضعیت شان هیچ اطلاعی در دست نیست. قرار گفته افراد رها شده، سخنگوی حزب در برابر چشمان آنان مورد لت و کوب وحشیانه و دشنام های لچکانه قرار گرفته با سر و صورت خون آلود در وضعیت بد صحتی قرار داشته است.

طی روزهای اخیر ما فراوان تلفن های تهدید آمیز و لمپنانه از جانب چوکره های جنگسالاران دریافت نمودیم که تلاش داشتند با زور گویی و ارباب مانع تظاهرات ما گردند. وقتی صبح روز پنجشنبه اعضا و هواداران حزب در سینما پامیر تجمع کردند، متوجه شدند که بیش از یکهزار تن از نیروهای پولیس و امنیت ملی منطقه را در محاصره گرفته، عبور و مرور به جاده میوند را بند و تمامی دکانهای این مسیر را بسته اند. مقامات بلند پایه پولیس و امنیت که قبل از تظاهرکنندگان خود را به محل رسانیده بودند، با برخورد خشن مقابل اعضای حزب گفتند از «بالا جای» حکم شده که به هیچصورت اجازه این راهپیمایی داده نشود. اما وقتی آنان خود را در برابر جمعیتی یافتند که هر لحظه بر تعداد شان افزود می گردد و بچه ترسانک های آنان بر روحیه شان تاثیری ندارد، اعلان کردند که تنها در صورتی اجازه داده خواهد شد که بدون حمل پلاکارتهای «رهبران جهادی و مقامات» و سروصدا صورت گیرد. وقتی بازهم موجی از جمعیت اعتراض کنان بر این حرکت غیرقانونی پولیس شوریدند، بعد از حدود یک ساعت دعوا و جنجال و تماس های پیاپی اراکین پولیس و امنیت با مرکز شان، بالاخره قومندان امنیه کابل شخصا با یکی از مسئولین حزب تلفنی صحبت کرده تهدید کنان گفت «به شما در صورتی حق تظاهرات می دهیم که به تصاویر رهبران جهادی اهانت نکنید، آنها را به آتش نکشید و یا زیر پا نکنید، اگر چنین کردید از خود گله داشته باشید.»

تو گویی حزب همبستگی نه برای یک اکسیون مسالمت آمیز و قانونی بلکه با لشکری از انتحاریون خطرناک وارد منطقه شده باشد که به یکبارگی اینچنین لشکر عظیمی از نیروهای امنیتی مجهز با وسایل ضد شورش، گاز اشک آور و وسایط نقلیه آب پاش با یک برنامه از قبل طرح شده برای مهارش فراخوانده شده اند.

صدها پولیس و افراد امنیت معترضان را در محاصره کشیده و برای محدود ساختن صفوف تظاهرات چندین کمربند انسانی تشکیل دادند. برای اینکه شعارهای ما به گوش مردم نرسد، تا ساحه چندصدمتری اطراف منطقه

و تمامی کوچه های منتهی به جاده میوند را به روی وسایط و عابرین بستند و جز لباس شخصی های امنیت ملی و پرسونل پولیس، به هیچ فردی اجازه عبور و مرور داده نمی شد. حتی به تعداد زیادی از هواداران حزب اجازه ورود به صفوف تظاهرات داده نشد با آنهم بیش از یکونیم هزار تن با شور و قاطعیت تمام تا آخر تظاهرات را همراهی کرده علیه خاینان جنگسالار، طالبان و اربابان خارجی و اشغالگر شان شعار های تندی سر دادند.

صدها پولیس مجهز در اطراف تظاهرکنندگان دیوار انسانی تشکیل داده جلو ورود صدها هواداران ما را که میخواستند به ما بپیوندند گرفتند.

اما تا آخرین دقایق هریک آنان توسط جواسیس امنیت لحظه به لحظه تعقیب می شدند.

اما دیدن اینهمه قید و بند ضد دموکراتیک و پلیسی باعث شد که تظاهرکنندگان با خشم و خروش شدیدتر و رساتر به اعتراض شان ادامه دهند و هرچند به آنان اجازه داده نشد در محل از قبل تعیین شده (چوک سپاهی گمنام) به مثابه نقطه اختتام برسند، اما تظاهرات بصورت مسالمت آمیز به پایان رسید. در آخرین دقایق اکسیون، یکی از اعضای رهبری حزب همبستگی طی سخنرانی پرشوری روزهای هشت و هفت ثور، دولت پושالی و اشغالگران

جواسیس امنیت ملی با تحقیق و توهین تمامی شرکت کنندگان را بازرسی بدنی نموده، اعلامیه های حزب را از نزد شان گرفته پاره می کردند.

شوند، بدمعاش های امنیت ملی بالای آنان تفنگچه کشیده، با فیرهای پراکنده او را در موتر سفید رنگ شخصی انداخته با خود بردند.

آنان در مجموع هشت تن از تظاهرکنندگان را بازداشت و مورد شکنجه قرار دادند که در اثر تلاش اعضا و هواداران حزب تا ناوقت شب پنجشنبه پنج تن آنان رها شدند، اما سه تن دیگر هنوز در قید اند و از موقعیت دقیق

جواسیس امنیت ملی، یکایک تظاهرکنندگان را با بی نزاکتی چندین باره بازرسی بدنی نموده بعد اجازه ورود می دادند. آنان اعلامیه های چاپی حزب را از نزد افراد ما گرفته پاره پاره کرده بر زمین انداختند. پلاکارتهایی حاوی تصاویر مقامات بلند پایه دولتی و شعارهایی را که با مزاق جنگسالاران خوش نمی خورد ضبط نموده در وسایط پولیس انداختند.

به این هم بسنده نکرده، یکایک گردانندگان تظاهرات را زیر نظر داشته در همان اولین دقایق چند تن را کوشیدند کشان کشان سوار بر موتر نموده با خود ببرند، اما وقتی با عکس العمل شدید و مقاومت اعضای حزب مواجه شدند آنان را رها کردند، اما تا آخرین دقایق هریک آنان توسط جواسیس امنیت لحظه به لحظه تعقیب می شدند.

اما دیدن اینهمه قید و بند ضد دموکراتیک و پلیسی باعث شد که تظاهرکنندگان با خشم و خروش شدیدتر و رساتر به اعتراض شان ادامه دهند و هرچند به آنان اجازه داده نشد در محل از قبل تعیین شده (چوک سپاهی گمنام) به مثابه نقطه اختتام برسند، اما تظاهرات بصورت مسالمت آمیز به پایان رسید. در آخرین دقایق اکسیون، یکی از اعضای رهبری حزب همبستگی طی سخنرانی پرشوری روزهای هشت و هفت ثور، دولت پوشالی و اشغالگران امریکایی و ناتورا با شدیدترین لحن محکوم نمود. به مجردی که سخنرانی وی به پایان رسید و از برابر جمع وسیع خبرنگاران که در صف اول قرار داشتند دور شد، چندین تن از کارمندان امنیت ملی همانند گرگان درنده بر او هجوم برده تلاش نمودند او را با خود ببرند، اما وقتی سایر اعضای حزب به کمکش شتافتند، امنیتی ها او را رها کرده و همسان اختطاف گران فرار کردند و در هر سو در کمین بودند تا زمینه شکار مساعد گردد.

با متفرق شدن تظاهرات، افراد امنیت ملی هر سو باعث اذیت و آزار فعالین ما گردیده، سخنران تظاهرات را که زیر نظر گرفته بودند در نزدیک چمن حضوری به شکل وحشیانه ای شکار کردند. وقتی سایر اعضای حزب کوشیدند مانع ربودن وی

شان اطلاعی در دست نیست.

در کشوری که جنایتکاران، فاسدان و نوکران بیگانه مقامات کلیدی و تمامی ارگانهای دولت را در دست دارند و برای خاینان جو معافیت تمام حاکم است، اینچنین حمله پیشرفته دولت بر تظاهرات قانونی و صلح آمیز یک نهاد دموکراسی خواه، به بهترین وجهی پرده از شعار های دروغین و عوامفریبانه «دموکراسی»، «حقوق بشر»، «آزادی بیان» و... دولت پوشالی برمی دارد. این برای ناشی ترین افراد نیز ثابت می سازد که در کشور مافیایی شده ما این ارزشها فقط در همان حد قابل تحمل و محترم اند که جایگاه غداران و قاتلان ملت مورد سوال و محکومیت قرار نگیرد، اما اگر نیرویی شهامت بخرج داده بخواد حرف و کینه خفته در دل ۹۹٪ ملت را علنی فریاد کند، فوری با فاشیزم نهاد های امنیتی ای مواجه می شود که توسط جنایتکاران جنگی و ناقضان اصلی حقوق بشر رهبری و گرداندگی می شوند.

ما در حالیکه این هجوم «خاد» یست وار دولت را بر یک حرکت قانونی حزب شدیداً محکوم می کنیم اعلان می داریم که اعضا و فعالین حزب همبستگی از این فشارها کوچکترین هراسی به دل راه نداده برعکس ما را مصمم می سازد که جدی تر، پیگیر تر و نافذتر به مبارزه حق طلبانه خود ادامه دهیم. هجوم پیاپی دولت مزدور متشکل از جنایتکاران بر حزب ما گواه آنست که مبارزه و پیکار ما علیه خاینان ملی به حق موثر بوده و توانسته بر قلب تیره دشمنان ملت کار کند. در مقابل، حمایت بیدریغ توده های مظلوم و نادار کشور از شعارها و اکسیون های حزب، به ما قوت قلب بخشیده اراده ای ما را پولادین می سازد که بازم مشتهای کاری تری بر لاشه گندیده دشمنان پلید هشت و هفت ثوری، طالبان و صاحبان امریکایی، پاکستانی، ایرانی و غیره شان حواله نماییم. تاریخ مبارزاتی اکثر کشورها نشان می دهد که فشار دولتها بر نیروهای آزادیخواه و مترقی همیشه تأثیر برعکس داشته به بارور شدن جنبش های

پرخروش و رژیم برانداز یاری رسانیده است.

آدمکشان حاکم باید دیگر دریافته باشند که حزب همبستگی از قماش نیروهای معامله گر و بزدل نیست که با عوعو اینان عرصه را رها نماید. وقتی حزبی آگاهانه راه مبارزه با قاتلان میهنفروش را انتخاب کند دیگر چگونه ممکن است از قوله ها و دندنان خایی های این شرفباختگان خاین کوچکترین هراسی به دل راه دهد؟

بعد از اینکه سخنران تظاهرات از برابر جمع خبرنگاران دور شد، چندین تن از بدمعاشان امنیت بر او هجوم برده می خواستند او را با خود ببرند اما توسط جوانان حزب از چنگ شان رها گردید و درین جریان لباسهایش پاره گردید. آنان با ختم تظاهرات او را بازداشت نمودند که تا حال از موقعیتش اطلاعی در دست نیست.

ما از تمامی عناصر و نیروهای دموکراسی خواه، عدالتجو و ضد بنیادگرا می خواهیم که علیه خشونت و فاشیزمی که در برابر حزب همبستگی افغانستان از جانب دولت منفور کرسی اعمال گردیده صدای اعتراض شانرا بلند کنند و رنه رفته رفته این بگیر و ببند ها به فرهنگ حاکم مبدل شده به زودی شاهد دور جدید استبداد و وحشت «آگسا»، «گام» و «خاد» خواهیم بود. اجازه ندهیم که نیروهای امنیتی کشور بیش از این در دست جنگسالاران حاکم، سرکوبگر فریاد آزادی، دموکراسی و مدافعان مردم تیره بخت ما باقی بمانند.

اگر امروز خاموش بمانید، فردا به یقین سراغ شما نیز می رسند.

حزب همبستگی افغانستان

۱۴ ثور ۱۳۹۲ (۴ می ۲۰۱۳)